

Справжні сини України

Громадськість відзначила сімдесят третю річницю Гурбенської битви

Щороку у третій день Великодня в урочищі Гурби збираються сотні людей, щоб пом'янути вояків УПА, які полягли у нерівній битві із загонами НКВС.

Цьогоріч захід традиційно відвідали представники обласної та районної влади, депутати різних рівнів, люд з Рівненщини та сусідніх областей. Зранку у храмі Свято-Воскресенського чоловічого монастиря відбулася Божественна Літургія. Опісля священники відслужили панахиду за загиблими вояками УПА, присутні покладали квіти до Пантеону Слави. Згодом розпочався «Гурбифест» у рамках якого запрошено артисти акапельно виконували патріотичні пісні, діяли торгові ятки з сувенірами, книгами та смаколиками. Поряд у лісі розташували польову кухню, поблизу якої згодом зібралося чимало людей, аби скуштувати повстанського кулешу.

Утім, як зазначили постійні відвідувачі пам'ятного заходу, цьогоріч тих, хто приїхав вшанувати героїв, було значно менше, ніж досі. Натомість у вихідні могли вільно відвідати криївку, біля входу до якої щороку вишикувалась кількадесят черга.

Криївка-музей у Гурбах, хоч і не є оригіналом, але промовисто демонструє побут вояків. У ній три невеличкі кімнатки, на дерев'яних стінах - агітки, вишиті рушники, фотографії та ікони. Як зазначив один з бійців, що був на Майдані та брав участь в АТО, лежаки у криївці дуже нагадують ті, що були у його бліндажі. Ось така круговерть часів...

Цікавих до побуту вояків відвідувачів є чимало. Поважні чоловіки, які зайшли до криївки, уважно слухали екскурсовода - воїна АТО з Національного Корпусу. З ін-

У криївці-музеї на Гурбах.

тересом розглядали експонати. Було помітно, що цим відвідувачам не просто цікаво - їм «болять» ці події. «Справжні сини України...», - мовить хтось з них і обіцяє привезти наступного року сюди своїх друзів. Бо таку екскурсію мав би відвідати кожен, хто цікавиться історією нашої держави.

А ще - знати, ким були герої Гурб. Попри те, що відомо вже понад 400 імен загиблих вояків, і досі рідні багатьох з них мало знають про долі героїв. В уродженки Здолбунова Іванни Слободянюк під час Гурбенської битви загинув двоюрідний дід - Іван Карпінчук з Кунина. Про те, як саме загинув родич, їй розповіла одна з його наймолодших сестер.

- Його портрет висів у хаті рідні. Малими ми запитували, хто це. А нам казали, що дід Іван. Та й усе. Вже згодом я дізналася, що він загинув у Гурбенській битві та похований на території монастиря, - розповіла пані Іванна.

Долями діда Івана та

Тривас збір пожертв на розбудову храму Свято-Воскресенського чоловічого монастиря.

Під час Хресного ходу.

ного поворотилась Іванна Слободянюк знову зацікавилася вже будучи юнкою, коли почала відвідувати патріотичну організацію «Білий хрест». Бабуся Іванни розповіла, що її брату, найстаршій дитині в сім'ї, тоді було 28. Дівчина одразу розпочала пошук інформації про діда. Знала, що міг бути не простим бійцем, а одним з провідників. Зараз жінці зголосилися допомогти у пошуках інформації в Державному архіві Рівненської області, і вона сподівається, що скоро дізнається про загиблого родича більше.

Тож для кожного відвідувача урочище Гурби - особливе місце. Адже там і досі у повітрі витає справжній повстанський дух.

Ірина САМЧУК.